

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/122/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222204102
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Štíftová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1222204102.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Štíftovej a sudcov JUDr. Romana Majerského a Mgr. Daniely Drnákovej v spore žalobcu: Q. Š., G.. XX.X.XXXX, B. X, K., proti žalovaným: X/ T.. Z. Š., G.. XX.X.XXXX, M. XXX/XX, K., X/ A. Š., G.. X.XX.XXXX, M. XXX/XX, K., žalovaní 1/ a 2/ zastúpení advokátom JUDr. Jurajom Gajdošíkom, Miletičova 23, Bratislava, o nariadenie neodkladného opatrenia proti žalovanej 1/, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č. k. 9C/56/2022-30, zo dňa 26.8.2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. V odôvodnení uviedol že žalobca sa žalobou doručenu súdu 11.8.2022 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území G., obec: K., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, a to byt č. X, nachádzajúci sa na X. O., vchod: M. XX, v bytovom dome so súpisným číslom XXX postavenom na parcelách registra „R., O. Č. XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/X, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve XXXX/XXXXXX (ďalej „predmetná nehnuteľnosť“), patria do dedičstva po poručiteľovi B. Š., G.. XX.X.XXXX, J. XX.X.XXXX, M. XX, K.. Následne žalobca 18.8.2022 doručil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zakázal žalovanej 1/ nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami, najmä aby ich nepreviedla do vlastníctva iného, nedarovala, nezaťažila záložným právom alebo iným vecným bremenom, nevložila do obchodnej spoločnosti alebo družstva, neprenajala alebo iným spôsobom nescudzila alebo nezaťažila, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že žalovaná 1/ sa pokúša darovacou zmluvou previesť vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti, pričom zo žaloby podanej 11.8.2022 vyplýva spornosť výlučného vlastníctva žalovanej 1/ k predmetnej nehnuteľnosti (spornosť vlastníctva žalovanej 1/ k predmetnej nehnuteľnosti vidí v tom, že predmetom dedičského práva po poručiteľovi nebolo majetkové právo - podiel v bytovom družstve k predmetnej nehnuteľnosti, pričom neskôr predmetnú nehnuteľnosť žalovaná 1/ rade odkúpila od bytového družstva do svojho výlučného vlastníctva). Z uvedeného dôvodu je potrebné poskytnúť ochranu (pozn. súdu: žalobca v ďalšej časti svojho návrhu uvádza, že má ísť o ochranu nadobúdateľa nehnuteľnosti, prípadne o ochranu žalobcu samotného) a to prostredníctvom uloženia zákazu žalovanej 1/, na základe ktorého by nemohla nakladať s predmetnou nehnuteľnosťou. Vzhľadom na prebiehajúcu zmenu v osobe vlastníka predmetnej nehnuteľnosti môže uvedená zmena vlastníctva ohroziť výkon prípadného budúceho súdneho rozhodnutia vo veci samej a to aj vzhľadom na princíp ochrany dobromyseľného nadobúdateľa. Žalobca taktiež v návrhu uviedol, že keby došlo k zmene v osobe vlastníka predmetnej nehnuteľnosti, došlo by i k zmareniu účelu súdneho konania vo veci samej a žalobca by sa mohol domáhať už len nároku na náhradu škody. Preto za účelom dočasnej úpravy pomerov, a to najmä zachovania statusu quo,

navrhol vydanie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanej 1/ zákaz nakladať s predmetnou nehnuteľnosťou, vo vzťahu ku ktorej sa domáha určenia, že patrí do dedičstva po poručiteľovi. Záverom dodal, že vydaním neodkladného opatrenia nedôjde k narušeniu pomerov na strane žalovaných, nakoľko bude obmedzená iba ich dispozícia s danou vecou, pričom existencia ich vlastníckeho práva nebude ohrozená.

3. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C. s. p.), súd prvej inštancie ozrejmil, že neodkladné opatrenie je inštitút súdneho konania, ktorý je na mieste použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu z dôvodu, že žalobcovi reálne a bezprostredne hrozí ujma, alebo že by výkon v budúcnosti očakávaného súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Žalobca musí po osvedčení svojho hmotného nároku, ktorého ochrany sa domáha, presvedčivo osvedčiť skutočnosť odôvodňujúcu bezodkladnú potrebu úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Žalobca tak musí osvedčiť také konkrétne správanie sa žalovanej, ktorým mu spôsobuje nenahraditeľnú ujmu. Nárok pritom nemusí byť nepochybne preukázaný, ale musí byť aspoň osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi situáciou, najmä naliehavosťou riešenia. Osvedčovanie znamená zisťovanie najvýznamnejších skutočností potrebných pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia prostredníctvom označených dôkazov. Osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia sa posudzuje len podľa návrhu a k nemu doložených listín. Takýto postup predpokladá platnú právnu úpravu (§ 329 ods. 1 C. s. p.), sledujúca tým dosiahnutie účelu inštitútu neodkladného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu v prípade potreby.

4. Aj v prípade splnenia formálnych a vecných predpokladov vyžadovaných zákonom pre nariadenie neodkladného opatrenia súd musí ešte zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov strán sporu alebo tretích osôb, a teda posúdiť primeranosť zásahu, ktorý predstavuje nariadenie neodkladného opatrenia. Požadované obmedzenie musí byť primerané poskytnutej ochrane žalobcu a nesmie nad nevyhnutnú mieru limitovať žalovaného. Procesnú zodpovednosť za výsledok konania (dôkazné bremeno) v tomto smere má len žalobca. Z uvedeného vyplýva, že pre vyhoviecie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí ísť o osvedčenie takého stavu právnych (nielen faktických) vzťahov medzi žalobcom a žalovaným, ktorý vyžaduje rýchlu úpravu pomerov medzi nimi súdom, t. j. naliehavosť situácie i po právnej stránke, a taktiež o osvedčenie ohrozenia nároku, keď jeho ohrozenie musí byť podložené konkrétnymi skutočnosťami.

5. Žalobca musí opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Rozhodujúce skutočnosti musí žalobca náležitým spôsobom osvedčiť. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi stranami, žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa domáha, navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu. V súvislosti s vyhodnotením potreby bezodkladne upraviť pomery musí súd nevyhnutne skúmať aj splnenie ďalších predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia a otázku ich osvedčenia zo strany žalobcu, vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Pokiaľ dospeje k záveru, že žalobca sa domáha niektorého zo zákonom predpokladaných neodkladných opatrení, skúma bez ďalšieho splnenie všeobecných podmienok jeho nariadenia. Súd pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení riadne dokazovanie nevykonáva, a vychádza z obsahu spisu a skutočností osvedčených z predložených listín. Listinné dôkazné prostriedky majú pri rozhodovaní o návrhu osobitný význam, keďže súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie. Súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti. Žalobca je povinný dosiahnuť hodnoverné osvedčenie. Súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie ak žalobca neosvedčil svoj nárok.

6. Na základe obsahu spisu súd prvej inštancie dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú dané zákonné podmienky pre vyhoviecie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca síce osvedčil, že inicioval súdne konanie vo veci samej, ktorého predmetom je určenie, že predmetná

nehnutelnosť patrí do dedičstva po poručiteľovi, avšak ak by aj súd v predmetnom konaní bol rozhodol, že predmetná nehnuteľnosť patrí do dedičstva po poručiteľovi, v zmysle § 209 C. m. p. by sa hodnota majetkového práva k predmetnej nehnuteľnosti rozdelila veriteľom do výšky ich neuspokojených pohľadávok bez zreteľa na zánik neuspokojených pohľadávok veriteľov voči dedičom. Až následný prebytok by súd prejednal ako dedičstvo. Preto bol toho názoru, že iniciovať konanie o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva by mohla iba osoba, ktorá by mohla mať zo súdneho rozhodnutia prospech, teda osoba neuspokojeného veriteľa. A táto osoba by súčasne preukázala aj existenciu bezprostredne hroziacej ujmy, ktorá je nevyhnutná pre vydanie neodkladného opatrenia. V dedičskom konaní si uplatnilo pohľadávky 20 veriteľov v celkovej hodnote 6.090.484,84 eura (t. j. 183.481.946,40,- Sk), z ktorých bola uspokojená časť pohľadávok veriteľov vo výške 1.558.358,13 eura (t. j. 46.947.097,- Sk). Nakoľko dedičstvo po poručiteľovi bolo predĺžené (- 3 572 258,36 eura) a z okolností prípadu je zrejmé, že ani prípadné dodatočné rozdelenie majetku poručiteľa by neuspokojilo všetkých veriteľov v plnej miere (a nieto ešte aby vznikol prebytok dedičstva), súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva (pretože jeho pozícia sa nemôže zlepšiť ani v prípade, ak by súd jeho žalobe v plnom rozsahu vyhovel). Z rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu taktiež vyplýva, že naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972). Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 31/2011). Na základe uvedeného mal za zrejmé, že žalobca nesplnil podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, pretože v danej situácii nemôže osvedčiť ochrany akých svojich práv sa domáha. Aj ďalšie v návrhu uvedené tvrdenie žalobcu (že v prípade, ak by súd nenariadil neodkladné oparenie a došlo by k zmene v osobe vlastníka predmetnej nehnuteľnosti, mohol by sa domáhať už iba náhrady škody) je nesprávne, nakoľko ako bolo uvedené už vyššie, žalobca (aj v prípade určenia, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva), nie je osobou, ktorá by z dodatočného rozdelenia majetku veriteľom poručiteľa mala alebo mohla mať akýkoľvek prospech a tým pádom nie je ani osobou, ktorej by mohla vzniknúť akákoľvek škoda. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nepreukázal naliehavý právny záujem na tom, aby súd zakázal žalovanej 1/ disponovať predmetnou nehnuteľnosťou, pretože žiadnym spôsobom neosvedčil, že mu reálne a bezprostredne hrozí ujma. V návrhu uvedené skutočnosti nie sú postačujúcimi na preukázanie existencie dôvodnej obavy vzniku akejkoľvek (hoci aj iba potenciálnej) ujmy. Žalobca teda neunesol bremeno tvrdenia, keď súdu neosvedčil v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia tvrdené skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vydanie neodkladného opatrenia.

7. Po dôkladnom preskúmaní obsahu súdneho spisu a na základe vyššie uvedených skutočností mal súd prvej inštancie za to, že je možné ustáliť, že nie sú splnené podmienky na vydanie neodkladného opatrenia a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 324 ods. 1, § 324 ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d), § 326 ods. 1, ods. 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, § 228 ods. 1, ods. 2 C. s. p. a § 209 C. m. p. zamietol. Keďže ide o návrh neodkladného opatrenia, ktorý nekonzumuje vec samú, o trovách konania nerozhodoval.

8. Proti uzneseniu podal žalobca odvolanie z dôvodov podľa § § 365 ods. 1 písm. a), b), e), f), g) a h) C. s. p. a žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a zakázať žalovanému 2/ nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami, najmä aby ich nepreviedol do vlastníctva iného, nedaroval, nezaťažil záložným právom alebo iným vecným bremenom, nevložil do obchodnej spoločnosti alebo družstva, neprenajal alebo iným spôsobom nescudzil alebo nezaťažil, a to až do právoplatného skončenia veci samej sp. zn. 9C/56/2022. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C. s. p.) bola námietka, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie neobsahuje náležitosti rozhodnutia podľa § 220 ods. 2 C. s. p. a odôvodnenie napadnutého uznesenia nie je presvedčivé, pričom súd prvej inštancie dôkazy nevyhodnotil v súlade s § 191 C. s. p.

9. Namietal, že napadnuté uznesenie obsahuje vecné odôvodnenie len v odseku 21 a popiera jeho právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, teda s uplatnením nárokov, a obranou proti takému uplatneniu. Prvoinštančný súd nedostatočne odôvodnil svoje uznesenie, keďže v napadnutom uznesení z 26.8.2022 absentuje dostatočné odôvodnenie k skutočnostiam, na ktoré detailne poukazoval vo svojich podaniach či v žalobe. Vzhľadom na vyššie uvedené, má za to, že súd

prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Zastával názor, že v konaní boli preukázané všetky skutkové a právne okolnosti uvádzané žalobcom v žalobe (doručenej súdu 11.8.2022) o určenie, že vec (nehnutelnosť) patrí do dedičského konania sp. zn. D 1119/94, Dnot 275/94 vedeného na Notárskom úrade (súdnej komisárky) JUDr. Jany Mikušovej po poručiťovi: B. Š., G.Ý. XX.X.XXXX, J. XX.X.XXXX, G. K. M. XX, K., štátny občan SR a skutkové a právne okolnosti uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v znení návrhu žalobcu na zmenu žalovanej 1/ na žalovaného 2/ v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia (doručeného súdu 8.9.2022) a teda predpoklady podľa § 325 ods. 1), ods. 2 písm. c) a § 326 C. s. p. Úvahu súdu prvej inštancie v napadnutom uznesení, kde viaže aktívnu legitimáciu na podanie žaloby o určenie, že vec patrí do dedičstva na osobu neuspokojeného veriteľa, považoval za nesprávnu. V zmysle ustálenej súdnej praxe medzi majetkové práva dedičov patrí dedičské právo dedičov (teda aj žalobcu), ktoré sa týka právneho predchodcu - poručiťefa bez ohľadu na stav dedičstva - veľkosť a hodnotu majetku, resp. prípadnú predĺženosť dedičstva. Okolnosť hodnoty čistého majetku poručiťefa nemá žiadny súvis a relevanciu vo vzťahu k majetkovému dedičskému právu dedičov (žalobcu) a k aktívnej legitimácii dediča (žalobcu) o určenie, že vec patrí do dedičstva. Ustanovenie § 209 C. m. p. upravuje zánik práv neuspokojených pohľadávok veriteľov. Uvedeným ustanovením nie je nijako upravený zánik dedičského majetkového práva dediča - žalobcu - vo vzťahu k majetku poručiťefa. Keďže v ďalšom ustanovení § 210 a nasl. C. m. p. je upravený postup pri objavení ďalšieho majetku poručiťefa (čo samozrejme nie je tento prípad). Z uvedenej štruktúry koncepcie tvorby C. m. p. jednoznačne vyplýva, že zánik práv dediča nie je nikdy viazaný na stav a hodnotu majetku poručiťefa. Ustanovenia o dedení (§ 460 až 487 Občianskeho zákonníka) neviažu zánik dedičského majetkového práva na moment predĺženia dedičstva po poručiťovi. Preto úvaha súdu prvej inštancie o tom, že iniciovať konanie o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva by mohla iba osoba, ktorá by mohla mať zo súdneho rozhodnutia prospech, teda osoba neuspokojeného veriteľa, nemá žiadnu oporu v zákone. Dedičstvo prejednávané v dedičskom konaní D 1119/94, Dnot 275/94 by v žiadnom prípade nebolo predĺžené, keby žalovaná 1/ zahrnula do dedičstva aj majetkové právo k družstevnému bytu (predmetnej nehnuteľnosti). Zákonný postup (§ 471 Občianskeho zákonníka) upravujúci postup pri predĺženom dedičstve nijako neupravuje zánik práv dedičov pri predĺženom dedičstve, naopak upravuje dohodu dedičov s veriteľmi. Hmotné aj procesné práva dedičov vo vzťahu k majetku poručiťefa (v akejkoľvek hodnote a stave) zostávajú dedičom nepretržite (okrem odmietnutia dedičstva samotnými dedičmi). Dôvodnosť právneho názoru žalobcu je podporený navyše aj skutkovou okolnosťou o tom, že žalovaná 1/ sa počas dedičského konania D 1119/94, Dnot 275/94 chválila pred svedkyňou N. O. (G. XXXX) o tom, že s predmetnou nehnuteľnosťou bude nakladať tak, aby nebola predmetom dedičského konania. Uvedená okolnosť svedčí o tom, že žalovaná 1/ vyvíjala aktívne kroky k tomu, aby predmetná nehnuteľnosť nebola predmetom dedičského konania sp. zn. D 1119/94, Dnot 275/94. Navrhol, aby odvolací súd vykonal dôkaz výsluchom svedkyne N. O. (G.. XXXX), J. X, K..

11. Mal za to, že preukázal naliehavosť právneho záujmu na určení, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, keďže majetkové dedičské právo žalobcu voči majetku poručiťefa nie je dotknuté stavom, hodnotou, predĺženosťou dedičstva poručiťefa. Jedná sa o dedičské právo, ktoré nie je viazané na čistú hodnotu dedičstva. Zastával názor, že v konaní vo veci samej aj v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo jednoznačne preukázané, aby žalovaná 1/ nenakladala s predmetnou nehnuteľnosťou, vyplývajúca z pravdivých a úplne opísaných rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov, preukázaných dôkazov, opísanie skutočnosti hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana s konkrétnym špecifikovaním neodkladného opatrenia, ktoré vyplýva zo skutkových a právnych okolností vyplývajúcich zo žaloby a tiež z evidencie katastra, z ktorej vyplýva skutočnosť o prebiehajúcom vkladovom konaní - plomba vyznačená na základe V-25159/2022 (Darovacia zmluva) pri predmetnej nehnuteľnosti. Z evidencie katastra vyplýva tiež skutočnosť o informatívnej poznámke, ktorá podľa § 228 ods. 2 C. s. p. spôsobuje, že výrok budúceho (pozitívneho) právoplatného rozsudku by bol záväzný aj pre osobu, ktorej by sa týkal prípadný budúci návrh na vklad vecného práva k tejto nehnuteľnosti. Medzičasom už došlo rozhodnutím katastrálneho úradu V-25159/2022 z 23.8.2022 k zavkladovaniu vlastníckeho práva z darovacej zmluvy k predmetnej (spornej) nehnuteľnosti zo žalovanej 1/ na žalovaného 2/, o čom svedčí výpis z katastra nehnuteľností list vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie G. aktuálny k 7.9.2022. Zo žaloby doručenej súdu 11.8.2022 o. i. vyplýva dôvodnosť a trvanie nároku žalobcu. Po poručiťovi prebehlo dedičské konania sp. zn. D 1119/94, Dnot 275/94 vedené na Notárskom úrade (súdnej komisárky) JUDr. Jany Mikušovej,

ktoré skončilo uznesením Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. D 1119/94-342, Dnot 275/94, zo dňa 22.2.2002, právoplatným 31.5.2002, ktorým súd vykonal rozvrh výťažku speňaženia poručiteľa medzi rôznych veriteľov zo sumy 46.947.097,- Sk. Z obsahu dedičského spisu sp. zn. D 1119/94, Dnot 275/94 vedeného na Notárskom úrade (súdnej komisárky) JUDr. Jany Mikušovej jednoznačne vyplýva, že predmetom dedičského konania nebolo majetkové právo - podiel v bytovom družstve - k predmetnému bytu. Predmetný byt neskôr žalovaná 1/ kúpila od bytového družstva, čo je zapísané pod Z.-XXXX/XX zo dňa 29.5.2000 do výlučného vlastníctva 1/1, a to napriek tomu, že ku dňu úmrtia poručiteľa 29.9.1994, majetkové právo - podiel poručiteľa v bytovom družstve nebol prededený v dedičskom konaní sp. zn. D 1119/94, Dnot 275/94 vedenom na Notárskom úrade (súdnej komisárky) JUDr. Jany Mikušovej. V rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka o dedičskom práve a prechode práv k družstevnému bytu a v rozpore s ustanoveniami Obchodného zákonníka o družstve, teda v rozpore so zákonom, nebolo majetkové právo poručiteľa B. Š. k predmetnému družstevnému bytu prejednané v dedičskom konaní sp. zn. D 1119/94. Dnot 275/94, čím došlo k ukráteniu majetkových práv dedičov: žalobcu 1/ (syna), žalovaného 2/ (syna), žalovanej 1/ (manželky a matky synov). Preto aj prevod majetkových práv z družstva na žalovanú 1/ kúpou zapísanou pod Z.-XXXX/XX dňa 29.5.2000 v priebehu dedičského konania po poručiteľovi B. Š. (kde samotné rozhodnutie súdu o dedičskom práve má deklaratórny účinok spätne ku dňu smrti 29.9.1994) nemohol spôsobiť prevod vlastníckeho práva vo výlučnom spoluvlastníckom podiele 1/1 k celku na žalovanú 1/, keďže také majetkové právo nebolo možné previesť v súlade so zákonom, keďže tomuto prevodu vlastníckeho práva nepredchádzal prechod práv v dedičskom konaní po poručiteľovi B. Š.. Až po prejednaní dedičského práva o prechode práv poručiteľa na dedičov (synov a manželku) k predmetnému družstevnému bytu (v súlade s Občianskym zákonníkom a Obchodným zákonníkom) mohlo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva (majetkových práv dedičov k družstevnému bytu) z dedičov (synov a manželky) na konkrétnu osobu (z okruhu synov a manželky). Vzhľadom na vykonanú zmenu v osobe vlastníka (Z.-XXXXX/XXXX) zo žalovanej 1/ na žalovaného 2/ uvedená zmena vlastníctva evokuje ohrozenie výkon prípadného budúceho súdneho rozhodnutia vo veci sp. zn. 9C/56/2022 a to aj vzhľadom na princíp ochrany dobromyseľného nadobúdateľa, keďže žalovaný 2/ v snahe ochrániť predmetnú nehnuteľnosť pred majetkovým nárokom (dedičským právom v predmetnom dedičskom konaní) môže previesť vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti na tretiu osobu (napriek existencii informatívnej poznámky). V dôsledku uvedeného je ohrozené i usporiadanie vlastníckych práv k predmetnej nehnuteľnosti titulom skutočností preukázaných v žalobe sp. zn. 9C/56/2022. Keby došlo k zmene v osobe vlastníka predmetnej nehnuteľnosti zo žalovaného 2/ na tretiu osobu, došlo by i k zmareniu účelu súdneho konania sp. zn. 9C/56/2022 a žalobca by sa mohol domáhať už len nároku na náhradu škody. Uložením neodkladného opatrenia nedôjde k narušeniu pomerov na strane žalovaných 1/ a 2/, nakoľko bude obmedzená len dispozícia žalovaného 2/ s danou vecou, pričom existencia ich vlastníckeho práva nebude ohrozená. Zachovanie statusu quo sa inými menej obmedzujúcimi prostriedkami nedá dosiahnuť.

12. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadala napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Bola názoru, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia ako i odvolanie žalobcu sú nedôvodné, zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia nie sú dané. Uviedla, že žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal žalovanej 1/nakladať s predmetným bytom. Návrh odôvodnil tým, že žalovaná 1/ sa pokúša previesť vlastnícke právo k predmetnému bytu, pričom podľa názoru žalobcu zo žaloby vo veci samej vyplýva údajná spornosť výlučného vlastníctva žalovanej 1/ k predmetnému bytu. Žalobca uviedol v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj v žalobe vo veci samej v podstate totožné tvrdenia, že predmetný byt bol podľa názoru žalobcu družstevným bytom a podľa názoru žalobcu údajné majetkové právo poručiteľa B. Š., G. XX.X.XXXX, G. K. M. XX, K., J.. XX.X.XXXX (ďalej len „poručiteľ“) malo byť predmetom dedičského konania po poručiteľovi. Na týchto tvrdeniach zotrval aj vo svojom odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý.

13. Toto tvrdenie žalobcu nie je pravdivé, pretože predmetný byt nikdy nebol družstevným bytom. Poručiteľ bol manželom žalovanej 1/ a otcom žalobcu a žalovaného 2/. Ku dňu smrti poručiteľa, poručiteľ nebol vlastníkom, ani spoluvlastníkom predmetného bytu (ani kedykoľvek počas života nebol vlastníkom, resp. spoluvlastníkom bytu), ani nemal k predmetnému bytu iné práva, ktoré by mali byť predmetom dedenia po poručiteľovi. Byt bol tzv. štátny byt. Za trvania manželstva poručiteľa a žalovanej 1/ vznikol k predmetnému bytu iba spoločný nájom (spoločné užívanie) bytu manželmi - žalovanej 1/ a poručiteľa. V dôsledku smrti poručiteľa, spoločný nájom predmetného bytu manželmi zanikol a jediným nájomcom

bytu ostala žalovaná 1/ (pozostalá manželka). Pre úplnosť, ohľadom nadobudnutia práva nájmu k predmetnému bytu uviedla, že v čase pred uzavretím manželstva s porúčiteľom požiadala Obvodný národný výbor Bratislava II o zapísanie do poradovníka žiadateľov o byt. Tejto jej žiadosti bolo napokon vyhovené rozhodnutím Obvodného národného výboru Bratislava II, č. j. Byt XXX/X - XXXX/ XX zo dňa 28.8.1987 a následne jej bol pridelený štátny byt na Š. XX v K.. Obvodný národný výbor v Bratislave vydal rozhodnutie o schválení dohody o výmene bytov zo dňa 21.7.1989, č. k. K. XXX/X-XXXX/XX, (t. j. za trvania manželstva žalovanej 1/ a porúčiteľa), ktorým schválil dobrovoľnú výmenu bytov a rozhodol o tom, že žalovaná 1/ sa nasťahuje do štátneho bytu v K., M. XX/II/X (t. j. do predmetného bytu). Na základe zápisu o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu zo dňa 26.7.1989 žalovaná 1/ prevzala predmetný byt do užívania (nájmu). Vzhľadom na to, že žalovaná 1/ a porúčiteľ boli v tom čase manželmi, k predmetnému bytu vzniklo tzv. spoločné užívanie (spoločný nájom) bytu manželmi. Žalovaný 2/ nadobudol predmetný byt od žalovanej 1/ darovacou zmluvou, Z.-XXXXX/XXXX zo dňa 23.8.2022 a v súčasnosti je žalovaný 2/ výlučným vlastníkom predmetného bytu. Vzhľadom na vyššie uvedené je preukázané, že porúčiteľ nebol vlastníkom, ani spoluvlastníkom predmetného bytu ku dňu jeho smrti, ani nikdy počas jeho života ním nebol, ani ku dňu smrti porúčiteľa, porúčiteľ nemal k predmetnému bytu akékoľvek iné práva, ktoré by mali byť predmetom dedenia po porúčiteľovi, predmetný byt, ktorý bol štátnym bytom, bol v spoločnom nájme (spoločnom užívaní) bytu manželmi - žalovanej 1/ a porúčiteľa, pričom tento spoločný nájom (spoločné užívanie) bytu vzniklo za trvania manželstva žalovanej 1/ a porúčiteľa na tom základe, že žalovaná 1/ získala byt do nájmu v dôsledku výmeny bytov, smrťou porúčiteľa spoločný nájom bytu manželmi (žalovanou 1/ a porúčiteľom) zanikol a jediným nájomcom bytu ostala žalovaná 1/ podľa § 707 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaná 1/ nadobudla do výlučného vlastníctva predmetný byt v roku 1999, t. j. až po smrti porúčiteľa, a preto, s poukazom na uvedené skutočnosti, nebol daný žiadny právny dôvod na to, aby bol predmetný zahrnutý do dedičstva po porúčiteľovi. Žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia založil na nepravdivom tvrdení, že predmetný byt bol družstevným bytom a na domnienke žalobcu, že predmetom dedičského konania po porúčiteľovi mal byť predmetný byt, odvíjajúcej sa od nepravdivého tvrdenia, že bol družstevným bytom. S poukazom na to, že predmetný byt bol štátnym bytom a ku dňu smrti porúčiteľa nemal porúčiteľ k nemu akékoľvek právo, ktoré by mohlo byť predmetom dedenia po porúčiteľovi je zjavné, že žaloba vo veci samej o určenie, že predmetný byt patrí do dedičského konania po porúčiteľovi, je nedôvodná. V súčasnosti je výlučným vlastníkom predmetného bytu žalovaný 2/, ktorý ho nadobudol od žalovanej 1/ darovacou zmluvou, Z. - XXXXX/ XXXX zo dňa 23.8.2022.

14. Stotožnila sa s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca nesplnil podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom poukázala na to, že „Vzhľadom na uvedené špecifické okolnosti je súd povinný vždy dôsledne vyhodnotiť, či je návrh z objektívneho hľadiska presvedčivý, a či reálne došlo k osvedčeniu všetkých skutočností, ktorými je nariadenie neodkladného opatrenia v konkrétnom prípade podmienené, navrhovateľ je zo zákona povinný hodnoverne osvedčiť aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. Súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako neodôvodnený. Predbežná právna ochrana neodôvodneného nároku by bola v rozpore s podstatou a účelom neodkladného opatrenia. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho nároku môže navrhovateľ dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkazmi a kvalifikovanou právnou argumentáciou.“ (Doc. JUDr. Števek. PhD., M. A kol.: Civilný sporový poriadok, komentár, C.H.Beck, 2016, s.1107). V zmysle § 325 ods. 1 C. s. p. podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov, t. j. existencia rozhodujúcich skutočností osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana neodkladným opatrením, pričom žalobca musí v návrhu opísať tieto skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku. Poukázala na odsek 20 napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalobca musí opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Rozhodujúce skutočnosti musí žalobca náležitým spôsobom osvedčiť. Pred naradením neodkladného opatrenia posudzuje súd, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi stranami, žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z hrozacej exekúcie, uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa domáha navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Ako vyplýva z § 326 C. s. p. odsek 20 napadnutého

uznesenia súdu prvej inštancie a citovaného komentára k Civilnému sporovému poriadku, v návrhu žalobca musí osvedčiť rozhodujúce skutočnosti. Osvedčenie rozhodujúcich skutočností je jednou z podmienok, ktorá musí byť splnená, aby neodkladné opatrenie mohlo byť nariadené. Inštitút neodkladného opatrenia ma osobitný charakter, ktorému zodpovedá aj zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu, ktorý spravidla (a tak tomu bolo aj v predmetnom prípade) rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Dokazovanie v štandardnom rozsahu v zmysle § 185 a nasl. C. s. p. súd nevykonáva a pri rozhodovaní súd vychádza z obsahu návrhu, listín predložených navrhovateľom a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené. Žalobca založil svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (rovnako ako žalobu vo veci samej) na (nepravdivom) tvrdení, že predmetný byt bol družstevný, a preto údajne mal byť predmetom dedenia po poručiteľovi. Žalobca toto svoje tvrdenie nepreukázal jediným dôkazom; ako vyplýva z návrhu - okrem listu vlastníctva č. XXXX pre C.. Ú.. G. a žiadosti o prerušenie konania o vklade vlastníckeho práva k predmetnému bytu adresovanej Okresnému úradu Bratislava, katastrálny odbor, nepriložil k návrhu žiadne iné dôkazy. Žalobca je zo zákona povinný hodnoverne osvedčiť aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana, a preto aj s poukazom na to, že nepreukázal svoje tvrdenie ohľadom charakteru predmetného bytu ako družstevného bytu, návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia nemá podstatné náležitosti vyplývajúce z § 326 ods. 1 C. s. p., ktoré návrh musí mať, aby neodkladné opatrenie mohlo byť nariadené. Zdôraznila, že žalobca ani nemohol predložiť dôkaz preukazujúci jeho tvrdenie, nakoľko takýto dôkaz neexistuje, keďže predmetný byt bol štátny. Mala za to, že žalobca si uvedomuje dôkaznú núdzu, o čom svedčí aj to, že v odvolaní uvádza absurdné a nepravdivé tvrdenia, že žalovaná 1/ sa počas dedičského konania po poručiteľovi "chválila", že bude s predmetným bytom nakladať tak, aby nebol predmetom dedičského konania po poručiteľovi, pričom navrhla v odvolacom konaní ako dôkaz vypočuť svedkyňu O..

15. Vzhľadom na to, že predmetný byt bol štátnym bytom, ku ktorému vzniklo len právo spoločného nájmu žalovanej 1/ a poručiteľa, ktoré zaniklo smrťou poručiteľa, kedy sa jediným nájomcom bytu ostala žalovaná 1/, ku dňu smrti poručiteľa neexistovalo akýkoľvek právo poručiteľa k predmetnému bytu, ktoré by bolo dôvodom na to, aby bol zahrnutý do dedičstva po poručiteľovi, preto žalobca, ktorý je synom poručiteľa, nemohol byť ukrátený na svojich právach tým, že predmetný byt nebol zahrnutý do dedičstva po poručiteľovi. Žalovaná 1/ nadobudla predmetný byt do výlučného vlastníctva na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu Č.. XXXXXXXXXX zo dňa 23.6.1999, t. j. takmer 5 rokov po A. O. (J. XX.X.XXXX), ktorú uzavrela ako kupujúca s Hlavným mestom SR Bratislava ako predávajúcim. Vzhľadom na vyššie uvedené neexistuje akékoľvek právo žalobcu k predmetnému bytu, ktorému by bolo treba poskytnúť ochranu neodkladným opatrením, preto nie je splnený (daný) základný predpoklad na nariadenie neodkladného opatrenia - existencia práva žalobcu, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. Vzhľadom na neexistenciu akéhokoľvek práva žalobcu k predmetnému bytu, nemohlo dôjsť k porušeniu alebo ohrozovaniu neexistujúceho práva žalobcu tým, že žalovaná 1/ s predmetným bytom nakladala, t. j. darovala žalovanému 2/, preto je žalobcov návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nedôvodný. Poukázala tiež na zmatečnosť návrhu, keď v čl. III žalobca návrhu uvádza, že došlo k ukráteniu práv žalobcu a žalovaných tým, že predmetný byt nebol prejednaný v dedičskom konaní po poručiteľovi a v čl. IV uvádza, že „...je preto potrebné poskytnúť ochranu zákazom nakladania žalovanej 1/ s predmetnou nehnuteľnosťou“, avšak žalobca nekonkretizuje, komu, resp. akému nároku, sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. Podstatnou náležitosťou návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je v zmysle § 326 ods. 1 C. s. p. aj špecifikácia nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladným opatrením ochrana. Vzhľadom na to, že z návrhu nie je zrejmé, komu, resp. akému nároku sa mala poskytnúť neodkladným opatrením ochrana, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia aj pre absenciu tejto podstatnej náležitosti nie je v súlade s § 326 ods. 1 C. s. p. a takémuto návrhu nemôže súd vyhovieť.

16. Napokon poukázala na to, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhol, aby zákaz nakladania s predmetným bytom súd uložil neodkladným opatrením žalovanej 1/, kým v odvolaní navrhuje, aby krajský súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že zákaz nakladania s predmetným bytom uloží žalovanému 2/, pričom poukázal na § 329 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie a tiež na to, že v čase vydania napadnutého uznesenia, žalovaná 1/ už nebola vlastníkom predmetného bytu, t. j. aj z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalovanej 1/, súd prvej inštancie nemohol nariadiť neodkladné opatrenie v zmysle žalobcovho návrhu, resp. ak by súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie v zmysle návrhu žalobcu, takéto neodkladné opatrenie by nebolo vykonateľné.

17. Uvažujúc v teoretickej rovine zdôraznila, že aj keby súd prvej inštancie v konaní bol rozhodol, že predmetný byt patrí do dedičstva, nastala by situácia, ktorú popisuje súd prvej inštancie v bode 21. odôvodnenia napadnutého uznesenia, pričom pripomenula, že súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako neodôvodnený. Predbežná právna ochrana neodôvodneného nároku by bola v rozpore s podstatou a účelom neodkladného opatrenia. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho nároku môže žalobca dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkazmi a kvalifikovanou právnou argumentáciou (Doc. JUDr. Števíček. PhD., M. A kol.: Civilný sporový poriadok, komentár, C.H.Beck, 2016, s.1107). Odvolanie považovali za v celom rozsahu nedôvodné a je z neho zrejmé, že žalobca nerozumie podstate konania o nariadení neodkladného opatrenia, v ktorom súd pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vychádza z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý musí opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie. Rozhodujúce skutočnosti musí žalobca náležitým spôsobom v návrhu osvedčiť. Je teda na pleciach žalobcu aby uniesol bremeno tvrdenia a osvedčil tvrdenia uvedené v návrhu. V konaní o nariadení neodkladného opatrenia súd vydáva uznesenie bez nariadenia pojednávania a výsluchu účastníkov konania, preto je mylný názor žalobcu o tom, že súd mal vysvetliť, prečo nevykonal prečítaním ďalšie v konaní uvedené a navrhnuté dôkazy. V tejto súvislosti tiež zdôraznili, že žalobca v odvolaní ani len neuviedol o aké dôkazy by malo ísť. Ak sa javí súdu na základe predbežného posúdenia nárok ako nedôvodný, nemôže neodkladné opatrenie vydať. Súd prvej inštancie v odseku 21 odôvodnenia podrobne vysvetlil, prečo zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a to aj s ohľadom a vo vzťahu k žalobe vo veci samej, keďže neodkladné opatrenie bola podané na súd prvej inštancie po podaní žaloby vo veci samej. Je zrejmé, že žalobca nerozumie ani podstate predĺženého dedičstva, ktoré spočíva v tom, že všeobecná hodnota majetku je nižšia ako je výška dlhov poručiťľa. Dedičstvo po poručiťľovi bolo predĺžené, pričom Okresný súd Bratislava II uznesením č. k. D 1119/94-155, Dnot 275/94 určil výšku predĺženia dedičstva - 107.617.855,40 Sk (t. j. - 3.572.258,36 eur). Žalobca sa mylne domnieva, že ak by do dedičstva po poručiťľovi bol zahrnutý predmetný byt, dedičstvo by predĺžené nebolo. Vzhľadom na výšku predĺženia dedičstva a hodnotu predmetného bytu je evidentné, že ani jeho zahrnutie do dedičstva by nezmenilo nič na tom, že dedičstvo po poručiťľovi bolo predĺžené.

18. Žalobca v stanovisku k vyjadreniu žalovanej 1/ uviedol, že nepreukázala, že predmetný byt bol tzv. štátnym bytom ani nevyvrátila hodnoverné tvrdenie, že byt bol družstevným. Mal za to, že aj keby bol byt štátny, nájomné právo patrí medzi majetkové práva a malo byť tiež predmetom dedenia.

19. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C. s. p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C. s. p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

20. Podľa § 324 ods. 1 C. s. p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

21. Podľa § 325 ods. 1 C. s. p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

22. Podľa § 325 ods. 2 písm. c) a písm. d) C. s. p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami; a najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

23. Podľa § 329 ods. 1 C. s. p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

24. Podľa § 329 ods. 2 C. s. p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

25. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obava, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obava z ohrozenia exekúcie. Pojem potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu je treba vykladať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom, by strane sporu hrozila ťažko napravitelná ujma.

26. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné tieto tvrdenia spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti, keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

27. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo je skutkový a právny stav veci, v ktorej sa má rozhodovať o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Skutkový a právny stav veci sa posudzuje podľa náležitostí návrhu vyžadovaných v § 326 C. s. p. Súd sa v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia vyrovná len s tými okolnosťami, ktoré vyplývajú z návrhu a z použiteľného, spravidla hmotného práva, čo súvisí aj s tým, že strany nemusia byť vypočutí a súd nie je povinný vykonávať žiadne iné dokazovanie. Význam toho, že pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, je podstatný v prípade odvolania proti uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd za základ svojho rozhodnutia vezme len skutkový stav a právne posúdenie, ktoré tu bolo v čase rozhodovania súdu prvej inštancie; na neskoršie zmeny prihliadnuť nemôže.

28. Je notoriou, že pre úspech strany je nevyhnutné nielen to, aby navrhovateľ neodkladnej úpravy pomerov bol nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia ide, ale aby bol odporca nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva, o ktorej sa v konaní o neodkladnom opatrení rozhoduje. Z hľadiska posúdenia tejto tzv. pasívnej vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho navrhovateľ neodkladného opatrenia tvrdí, že odporca je účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Preskúvanie aktívnej ako aj pasívnej vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania.

29. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa žalobca domáhal, aby súd zakázal žalovanej 1/ nakladať s nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v katastrálnom území G., U.: K., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, K. Č.. X, nachádzajúci sa na X. O., vchod: M. XX, v bytovom dome so súpisným číslom XXX postavenom na parcelách registra „R., O. Č.A. XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/X, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstvom: XXXX/ XXXXXX, najmä aby ich nepreviedla do vlastníctva iného, nedarovala, nezaťažila záložným právom alebo iným vecným bremenom, nevložila do obchodnej spoločnosti alebo družstva, neprenajala alebo iným spôsobom nescudzila alebo nezaťažila, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

30. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie G., ktorý žalobca pripojil ako listinný dôkaz spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé, že je na ňom vyznačená plomba na základe Z.-XXXXX/XXXX, osvedčujúca doručenie zmluvy, verejnej listiny alebo inej listiny na zápis vkladom a vedenie konania vo veci vkladu vlastníckeho práva alebo iného práva (§ 44 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. v spojení s § 9 ods. 1 písm. a) vyhlášky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. 22/2010 Z. z., ktorou sa vydáva Spravovací poriadok pre katastrálne úrady a správy katastra).

31. Nakoľko súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je viazaný návrhom (§ 216 ods. 1 C. s. p v spojení s § 234 ods. 2 C. s. p.) a pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2

C. s. p.), súd prvej inštancie bol povinný v situácii, keď už z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo zrejmé vyznačenie plomby o zmene práva k nehnuteľnosti, skúmať existenciu tvrdeného a preukázaného právneho vzťahu žalovanej 1/ k nehnuteľnosti v čase rozhodnutia o návrhu, ktorý je *conditio sine qua non* pre uloženie povinnosti, ktorej sa žalobca voči žalovanej 1/ ako evidovanému vlastníkovi nehnuteľností domáhal.

32. V posudzovanej veci, ako vyplýva z obsahu spisu (z čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie G., ktorý založil žalobca do spisu 9.9.2022), bol dňa 23.8.2022 pod Z.-XXXXX/XXXX povolený vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie G., obec: K., a to k bytu č. X, nachádzajúcim sa na X. O., vchod: M. XX, v bytovom dome so súpisným číslom XXX postavenom na parcelách registra „R., O. Č.A. XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/X, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve XXXX/XXXXXX, v prospech A. Š., G.. X.XX.XXXX, M. XXX/XX, K. (žalovaného 2/) ako nového výlučného vlastníka; a teda, keďže v čase vydania napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie - 26.8.2022, žalovaná 1/ už nebola vlastníkom uvedených nehnuteľností, nemohla byť ani pasívne vecne legitimovaným subjektom v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca tak v čase rozhodovania súdu prvej inštancie nedisponoval žiadnym procesným právom domáhať sa nariadenia neodkladného opatrenia a uloženia povinnosti v zmysle § 325 ods. 2 písm. c), písm. d) C. s. p. voči žalovanej 1/. Žalobca nemohol tento stav zvrátiť ani tým, že po rozhodnutí súdu prvej inštancie podal návrh na zmenu strany v konaní a domáhal sa uloženia povinnosti voči žalovanému 2/, nakoľko v tomto prípade sa o zmenu strany v konaní nejedná. Povinnosť, uloženia ktorej sa žalobca domáhal nariadením neodkladného opatrenia voči žalovanej 1/ podľa § 325 ods. 2 písm. c) a písm. d) C. s. p. je viazaná na subjekt, voči ktorému návrh smeruje. Pokiaľ preto v čase, kedy súd prvej inštancie o návrhu žalobcu proti žalovanej 1/ už rozhodol, žalobca sa uloženia povinnosti podľa § 325 ods. 2 písm. c), písm. d) C. s. p. mohol domáhať voči žalovanému 2/ ako novému vlastníkovi nehnuteľnosti iba podaním nového návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý musí obsahovať všetky zákonom predpísané náležitosti podľa § 326 ods. 1, ods. 2 C. s. p. Z uvedeného dôvodu preto žalobca v odvolacom konaní ani nemohol žiadať, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a neodkladné opatrenie nariadil proti žalovanému 2/, pretože predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodoval o návrhu žalobcu proti žalovanej 1/.

33. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keď neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože žalovaná 1/ v čase vydania napadnutého uznesenia nebola vlastníčkou predmetného bytu, a žalobca v čase napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie nedisponoval žiadnym procesným právom domáhať sa nariadenia neodkladného opatrenia a uloženia povinnosti žalovanej 1/ v zmysle § 325 ods. 2 písm. c), písm. d) C. s. p., odvolací súd námietky žalobcu uplatnené v podanom odvolaní vyhodnotil za v celom rozsahu ako právne irelevantné a preto sa s nimi ani bližšie nezaoberal.

34. Na uvedenom základe odvolací súd po vecnom a právnom zhodnutí relevantných skutočností dospel k záveru, že žalobca neosvedčil splnenie zákonných predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 324 ods. 1 a nasl. C. s. p. a preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správne podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).